

هوشمندتر کردن شهرها طراحی اپلیکیشن‌های شهری تعاملی

نویسنده: مارتین تومیچ

مترجم: شیرین گیاهی

www.ketab.ir

تهران - ۱۴۰۰

نشر زرین اندیشمند

سرشناسه: تومیچ، مارتین Tomitsch, Martin

عنوان و نام پدیدآور: هوشمندتر کردن شهرها: طراحی اپلیکیشن‌های شهری تعاملی / مؤلف مارتین تومیچ؛ مترجم شیرین گیاهی.

مشخصات نشر: تهران: زرین اندیشمند، ۱۴۰۰.

مشخصات ظاهری: ۲۶۷ ص. : مصور.

شابک: ۹۸۷-۶۲۲-۷۸۰۹-۱۱-۴

وضعیت فهرست‌نویسی: فیا

یادداشت: عنوان اصلی: Making cities smarter: designing interactive urban applications, c۲۰۱۸

عنوان دیگر: طراحی اپلیکیشن‌های شهری تعاملی.

موضوع: طراحی سیستم کاربرمدار

موضوع: User-centered system design

موضوع: شهرهای هوشمند

موضوع: Smart cities

شناسه افزوده: گیاهی، شیرین، ۱۳۵۹ - مترجم

رده‌بندی کنگره: ۹/QA۷۶

رده‌بندی دیویی: ۰۱۹/۰۰۴

شماره کتابشناسی ملی: ۸۴۴۰۵۰۱

دفتر مرکزی: خیابان انقلاب، مابین خیابان دانشگاه و ابوریحان، ساختمان فروردین، طبقه ۵، واحد ۱۹
شماره تماس: ۰۹۹۰۵۴۴۵۰۰۶ - ۶۶۱۷۶۰۸۷
وبسایت: Andishmandpub.com پست الکترونیکی: Andishmand.pub@gmail.com

هوشمندتر کردن شهرها

مترجم: شیرین گیاهی

❖ نوبت چاپ: اول ۱۴۰۰ ❖ شمارگان: ۵۰۰ نسخه ❖ ناشر: زرین اندیشمند

❖ ویراستار و صفحه آرا: مریم قدمی ❖ طراح جلد: شیده افشین

❖ شابک: ۹۸۷-۶۲۲-۷۸۰۹-۱۱-۴

❖ بها جلد: ۹۰۰۰۰۰ ریال

حق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است.

اسکن کنید!

فهرست

پیشگفتار	۱۳
مقدمه مترجم	۱۹
مقدمه نویسنده	۲۱
سپاسگزاری‌ها	۲۵
فصل اول	۲۹
پیش درآمد: مختصری درباره شهرهای هوشمند و اپلیکیشن‌ها و	۲۹
نرم‌افزارهای شهر	۲۹
شهرهای هوشمند و شهروندان هوشمند	۲۹
فرصت‌های نوظهور	۳۰
اطلاعات شهری و داشبوردهای شهری	۳۳
آیا یک راه حل برای همه موارد مناسب است؟	۳۶
راه حل‌های تکنولوژی - محور	۳۷
به سوی شهروندان هوشمند	۳۸
تعریف اپلیکیشن‌های شهری	۳۹
شهر به عنوان یک سیستم عامل	۴۰
راه حل‌های داده-محور دولت	۴۱
اپلیکیشن‌های شهری به عنوان رابط‌های نصب شده	۴۳
طراحی اپلیکیشن‌های شهری هوشمندتر	۴۴

۴۵.....	هوشمند بودن بدون خود نمایی کردن فناوری
۴۸.....	مشخصات اپلیکیشن‌های شهری
۵۰.....	تجربه شهری
۵۲.....	کیفیت غیر مادی شهرها
۵۳.....	تجربه کردن شهر
۵۴.....	محیط شهری و نوآوری فناوری
۵۶.....	تکامل فضای عمومی
۵۹.....	پیدایش طراحی تجربه شهری
۶۲.....	چارچوب‌های طراحی برای شهرهای هوشمند و اپلیکیشن‌های شهری
۶۴.....	طراحی مشارکتی
۶۴.....	اقدام پژوهی و تفکر طراحی - محور
۶۶.....	مدل ماریجی
۶۸.....	پژوهش از طریق طراحی
۶۹.....	طراحی خدمات
۷۰.....	تفکر سیستمی
۷۱.....	طب سوزنی شهری و متابولیسم شهری
۷۳.....	اصول طراحی شهری
۷۳.....	مدلی برای طراحی و نصب برنامه‌های شهری
۷۵.....	فصل دوم: شناخت تجربه شهری
۷۵.....	شناخت شرایط طراحی
۷۶.....	نقش زمینه
۷۸.....	توجه به ابعاد فرهنگی و اجتماعی فضا
۷۹.....	کاربران، شهروندان و سایر ذینفعان
۸۰.....	مسیر شهروند شدن تا کاربر فعال شدن
۸۲.....	ذینفعان چه کسانی هستند
۸۳.....	کار با ذینفعان
۸۴.....	در جستجوی نقاط آسیب
۸۵.....	ملاحظات بلند مدت

پیشگفتار

دن هیل (Dan Hill)

یک شهر با وجود مردمش معنا پیدا می‌کند. ما شهرها را صرفاً برای ساختن بناها و زیرساخت‌ها نمی‌سازیم بلکه به منظور با هم بودن، ایجاد سرمایه، فرهنگ و جذب ساکنین بیشتر بنا می‌کنیم. گذشته از همه این‌ها از آن جایی که انسان‌ها حیوانات اجتماعی هستند پس باید دانست که شهرها برای با مردم دیگر بودن، زندگی کردن، بازی کردن، بوجود آوردن، بحث کردن و به اشتراک گذاشتن ساخته می‌شوند. بناها، وسایل نقلیه و زیرساخت‌ها عامل و محرک محسوب نمی‌شوند بلکه فقط آسان‌ساز یا تواناباز هستند. جالب است که ما اغلب این موضوع را فراموش می‌کنیم که آن‌ها به نوعی یک اثر جانبی یا یک محصول تولید شده ثانویه از مردم و فرهنگ هستند. چشم‌انداز شهر هوشمند، روی این برآمدهای درجه دوم که همان تواناسازها هستند و غالباً با انگیزه مهم کارایی همراهند متمرکز است. در عین حال اگر شهروندان علت اولیه به وجود آمدن شهرها باشند، در می‌یابیم که مفهوم زندگی شهری بسیار فراتر از کارایی است. در حقیقت، بسیاری از این محرک‌های اولیه ذاتاً غیر مؤثر و ناکارآمد هستند یا حداقل به لحاظ مفهومی تنها نزدیک به تمام ایده‌ها و مفاهیم کارایی هستند. لازم به ذکر است که در مفاهیمی چون عاشق شدن، تشکیل گروه دادن، شروع یک شغل، فوتبال بازی کردن در پارک، آشپزی برای دوستان و مواردی از این قبیل که شهروندان آن‌ها را انجام می‌دهند بحث اصلی کارآمد بودن نیست، اما باید یادآور شد که کارایی یا کارآمدی می‌تواند تواناساز هم باشد. بنابراین کارایی هدف نیست و این بدان

معناست که باید از خود پرسیم آیا یک شهر می‌تواند همزمان هم هوشمند باشد و هم ناکارآمد. این سؤالی اساسی است که معمولاً توسط حامیان شهر هوشمند مطرح نمی‌شود. ما بطور مستدل نشان می‌دهیم که هوشمندسازی زیرساخت‌ها به شهروندان امکان می‌دهد تا تصمیم‌گیری‌های آگاهانه‌تری داشته باشند و این قطعاً درست خواهد بود "اگر" عمل هوشمندسازی به درستی انجام شود. (این یک "اگر" مهم است).

لازم به ذکر است که بازدهی زیرساخت‌ها بسیار محدود است - ممکن است این بازدهی در جهت تغییر الگوی استفاده از منابع باشد، و جزئیات کمی را به لحاظ نقاط اولیه شروع شهر ارائه دهد که این جزئیات معمولاً به جای کمیت‌گرایی بیشتر متمایل به کیفی بودن، دست نیافتنی، گذرا و ذهنی بودن هستند. بنابراین کافی نیست که فقط مانند آنچه در لفظ عامیانه بیان می‌شود جمله "نامرئی را مرئی کنیم" را به کار ببریم. اگر هدف تصمیم‌گیری‌های مختلف باشد مثلاً تصمیم برای داشتن شهرهای عادلانه‌تر، پایدارتر و انعطاف‌پذیرتر، پس تنها داده‌ها کافی نیستند. در عوض چنین تغییراتی ممکن است با ایجاد راه‌های مناسب و در دسترس برای امتحان کردن موارد مختلف و سپس گسترش آن از طریق اثبات و تأیید اجتماعی و تأثیرات شبکه‌ای حاصل شده و از طریق بازخورد مستحکم شود. یادگیری فعال هم (مثلاً با مشارکت کردن در ایده‌پردازی برای یک کافه پاپ‌آپ بدون دخیل بودن در اجرای آن یا حتی با گرفتن یک دوچرخه اشتراکی) داشتن تأیید اجتماعی را ممکن می‌سازد. در این مورد آشکار است که دیگران نیز در انجام این پروژه‌ها شرکت می‌کنند و این به نوبه خود فعالیت‌های بیشتری را طلب می‌کند. با وجود همه سخنان مربوط به اینکه "ابرداده‌ها بسیار با ارزش هستند اما باید تصفیه شوند تا قابل استفاده باشند (مانند نفت - که در نوع خودش قیاس ناامیدکننده‌ای است!)" باید دانست که فعالیت‌های بزرگ به مراتب باارزش‌تر از داده‌های بزرگ هستند.

چاره جایگزین (چشم‌انداز مرسوم شهر هوشمند در انتقال داده‌ها به جای مشارکت در فعالیت و انجام آن) به نوعی دیدگاه تکنوکراتیک را بیان می‌کند، تکنوکراتیک چشم‌اندازی است که معتقد است شهر چیزی است که می‌توانیم با جزئیات آنرا بفهمیم اگر فقط داده‌های کافی در فضای ابری (فضای ذخیره‌سازی آنلاین) داشته باشیم (مانند یک موتور یا یک نیروگاه هسته‌ای با رمزهای خود برای کنترل اتاق‌ها) و به این ترتیب می‌توانیم شهر را با روش برنامه‌سازی پر قدرت دانش و مهندسی تحت سلطه قرار دهیم.